

ПАШКЕВИЧ Генрік (Paszkiewicz Henryk; 10. 03. 1897, м. Лодзь, Польща — 08. 12. 1979, Лондон) — польський історик-медієвіст. Доктор габілітований (1927), професор (1934), член-кореспондент Польської АМ (1945). У 1915—20 навчався у Варшавському університеті під керівництвом [М. Гандельсмана](#) та [О. Галецького](#). Брав участь у русі за незалежність Польщі, був активним членом Польської організації військової. Стажувався у Берлінському університеті. 1927—34 і 1939 працював у Варшавському університеті: від 1928 — доцент кафедри історії Східної Європи середніх віків, 1939 — професор; 1934—39 — професор Вільного польського університету у Варшаві. На початку 2-ї світової війни потрапив у німецький концтабір, після звільнення опинився в Італії, де опікувався вояками 2-го корпусу польських ЗС, викладав в університетах. 1944—48 — співробітник Польського історичного інституту в Римі, член редколегії «Elementa ad Fontium Editiones» (у 76-ти т.). Від 1948 мешкав у Лондоні. Спів-

засновник Закордонного польського університету в еміграції, Польського наукового товариства та Польського історичного товариства у Великій Британії. Віце-президент Фондації Лянцкоронських. У новозаснованому університеті очолив кафедру середньовічної історії. Започаткував видання енциклопедії «Polska i jej dorobek dziejowy w ciągu tysiąca lat istnienia: Zarys i encyklopedia spraw polskich». Серед основних наукових пошуків П. — проблеми походження Давньоруської держави, Литовської держави, Великого князівства Московського, історія Великого князівства Литовського та приєднання його земель до складу Корони Польської, зовнішня політика давньопольської та давньолитовської держав, історія окремих регіонів, зокрема Підляшшя, Волині та Поділля. Його праці донині мало відомі дослідникам східноєвропейських країн, оскільки в історіографічних оглядах І. Шаскольського, В. Пашута, В. Шушаріна, Л. Черепніна його класифікували як історика польської «націоналістичної буржуазної» еміграції та як прибічника норманської теорії походження Русі.

Основні праці

Z dziejów rywalizacji polsko-węgierskiej na terenie Rusi Halicko-Włodzimierskiej w XIV w. (trzy traktaty z lat 1350—1352). Lwów, 1924; Dzieje Polski. Czytanki z literatury historycznej i wypisy ze źródeł. Cz. 1—2. Warszawa, 1924—25; Polityka ruska Kazimierza Wielkiego. Warszawa, 1925; 2002; Regesta Lithuaniae. Ab origine usque ad Magni Ducatus cum Regno Poloniae unionem // Prace Seminarium Historii Europy Wschodniej Uniwersytetu Warszawskiego. 1930; Jagiellonowie a Moskwa. T. 1. Warszawa, 1933; 2014; Z życia politycznego Mazowsza w XIII wieku (rządy Ziemowita Konradowicza). Warszawa, 1935; W sprawie inkorporacji Litwy do Polski w 80 latach XIV w. Warszawa, 1938; O genezie i wartości Krewa. Warszawa, 1938; Russia. London, 1954; The making of Russian nation. London, 1963; The Rise o Moscow power. New York, 1983.

[А. Г. Плахонін](#)

Бібліографічний опис:

Пашкевич Генрік / А. Г. Плахонін // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2025. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-890031>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).